

درست نیست سرمایه‌دار سود ببرد و جوان جامعه رنج اعتیاد و بیکاری!

رئیس هیات‌مدیره کانون توانا در کنفرانس «راه‌کارهای کارآفرینی» که عصر امروز در دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوئین‌زهرا و با حضور روح‌اله بابایی صالح نماینده منتخب شهرستان بوئین‌زهرا در مجلس دهم، دکتر رضا شعبان‌نژاد رئیس دانشگاه آزاد بوئین‌زهرا و جمع زیادی از اساتید و دانشجویان این دانشگاه برگزار شد به ارائه‌ی راهکارهای کارآفرینی، نحوه‌ی سرمایه‌داری الهی و مدیریت منابع انسانی پرداخت.

به گزارش ایسکانیوز سیدمحمد موسوی رئیس هیات‌مدیره‌ی کانون توانا در کنفرانس راه‌کارهای کارآفرینی دانشگاه آزاد بوئین‌زهرا تغییر نگرش جامعه نسبت به افراد دارای معلولیت را از مهم‌ترین ارکان فعالیت خود دانست و گفت: هدف ما در کارآفرینی برای معلولان ایجاد الگویی بود تا از طرفی مسئولان پی به ضرورت ایجاد بسترهای لازم و شکوفایی توانمندی معلولان ببرند و از سوی دیگر جامعه با مشاهده‌ی قابلیت‌های این گروه در عرصه‌ی تولید و صنعت نگاه قدیمی خود را نسبت به معلول تغییر دهد.

رئیس هیات‌مدیره کانون توانا گفت: من در کارخانه فیروز از به کارگیری دستگاه‌های اتوماسیون و بسته‌بندی صرف‌نظر می‌کنم تا جایگاه‌های کاری بیشتری به افراد معلول جویای کار اختصاص یابد.

این فعال اجتماعی با بیان این مطلب که استفاده از دستگاه‌های اتوماسیون ضمن کاهش قیمت تمام‌شده‌ی محصولات موجب افزایش بهره‌وری و سود نیز می‌شود گفت: من از سود خود می‌گذرم تا جوان نابینا یا ضایعه‌ی نخاعی که حتی برای گذراندن وقت نیز توان استفاده از تلویزیون و پارک‌ها را ندارند صاحب شغل و درآمد شوند.

دبیر برگزاری نشست‌های هم‌اندیشی سازمان‌های مردم‌نهاد معلولان سراسر کشور گفت: معضل امروز جامعه ما بیکاری است و این صحیح نیست که سرمایه‌دار سود بیشتر ببرد در حالی که جوان جامعه‌ی ما از فرط بیکاری رو به اعتیاد، طلاق، افسردگی و بی‌اخلاقی می‌برد.

او افزود: برخی از صاحبان سرمایه سود را تنها سود ریالی می‌دانند در حالی که اصلی‌ترین سود خدا در ضریب برکت منظور می‌شود و خداوند برای سازمانی که به شرط ایجاد شغل برای گروهی از افراد مظلوم جامعه از سود خود چشم‌پوشی می‌کند بیشترین سود و برکت را در نظر می‌گیرد.

این فعال حقوق معلولان کشور گفت: صاحبان صنایع هنوز در استخدام معلولان تردید دارند و بر این باورند که معلولان در تولید بازدهی لازم را ندارند در حالیکه طبق نتایج به‌عمل آمده از بیومتریک دانشگاه همدان در کارخانه‌ی فیروز، معلولان بیشترین راندمان کاری و بازدهی را از خود نشان دادند.

موسوی با تأکید بر این مطلب که سرمایه مانند کوه، دریا و سایر منابع طبیعی و اجتماعی سرمایه‌ی ملی محسوب می‌شود بیان کرد: در دیدگاه اسلام سرمایه از آن مردم است و به تک‌تک اعضای جامعه تعلق دارد همچنانکه حضرت علی(ع) چاه را پیش از آنکه آب آن جاری شود وقف می‌کرد.

کارآفرین برتر کشوری افزود: سرمایه‌داری ما نباید منطبق با سرمایه‌داری غربی و امپریالیسم باشد و در دنیای امروز سبک سرمایه‌داری الهی فراموش شده است.

او با بیان اینکه من سرمایه‌دار نیستم و سرمایه از آن خداست، خود را نه با عنوان صاحب سرمایه بلکه سرپرست سرمایه دانست و تصریح کرد: متأسفانه برخی پس از انقلاب مانع معرفی سرمایه‌داری الهی به جامعه و انتفاع عمومی شدند و نگذاشتند این روش به جامعه نشان داده شود.

مدیرعامل گروه بهداشتی یادآور شد: من کارآفرین نیستم بلکه سازمان من که متشکل از مدیرانی قوی و آرمانی است یک سازمان ارزش‌آفرین است و کارآفرینی کوچک‌ترین گامی است که توسط سازمان من برداشته شده است.

سیدمحمد موسوی همچنین عدم دریافت کمک‌بلاعوض، عملیاتی ساختن روش سرمایه‌داری الهی و کاستن از سود به شرط ایجاد شغل برای جوانان دارای معلولیت را از مهم‌ترین رویکردهای فعالیت خود در کانون توانا و گروه بهداشتی فیروز اعلام کرد و گفت: من خودم را نماینده آن دسته از معلولان دارای زخم‌بستر و افراد ضایعه‌نخاعی می‌دانم و دفاع از حقوق آنها را بر خودم واجب می‌دانم.

موسس کانون معلولان با بیان اینکه معلولیت، ناتوانی نیست تعریف دقیق معلولیت را اینگونه بیان کرد: معلولیت محدودیت تن است و محرومیت و ناتوانی نیست.

موسوی با بیان اینکه انسان چون محدود بود دست به ساخت ماشین و هواپیما و و اگر نیک بنگریم بشر از پی محدودیت سازنده شد و به سازندگی رسید

این چهره‌ی کشوری به این پرسش که پس چرا در جامعه‌ی ما معلولان هر چه محدودترند کمتر سازنده‌اند اینگونه پاسخ داد: چون در جامعه‌ی ما به فرد معلول و بسترهای لازم برای شکوفایی او توجه نشده و همواره به معلول به‌عنوان یک کالای دارای نقص نگریسته شده و فراموش شده که عنصر مهم وجودی انسان، اندیشه‌ی اوست نه جسم او.

رئیس هیات‌مدیره کانون توانا همچنین نقش و نگاه خانواده را در بالندگی فرزندان معلول خود جدی دانست و با بیان اینکه مادرم نقش بسزایی در توانبخشی و رشد استعدادهای من داشت گفت: تربیت و رفتار مادرم با من طوری بود که من متوجه داشتن معلولیتم نبودم و تصور می‌کردم که شرایط باید تابع من باشد و این بزرگترین چیزی بود که مادرم می‌توانست به من بدهد تا بعدها پیش زمینه و ریشه اصلی تلاش و موفقیت‌م باشد.